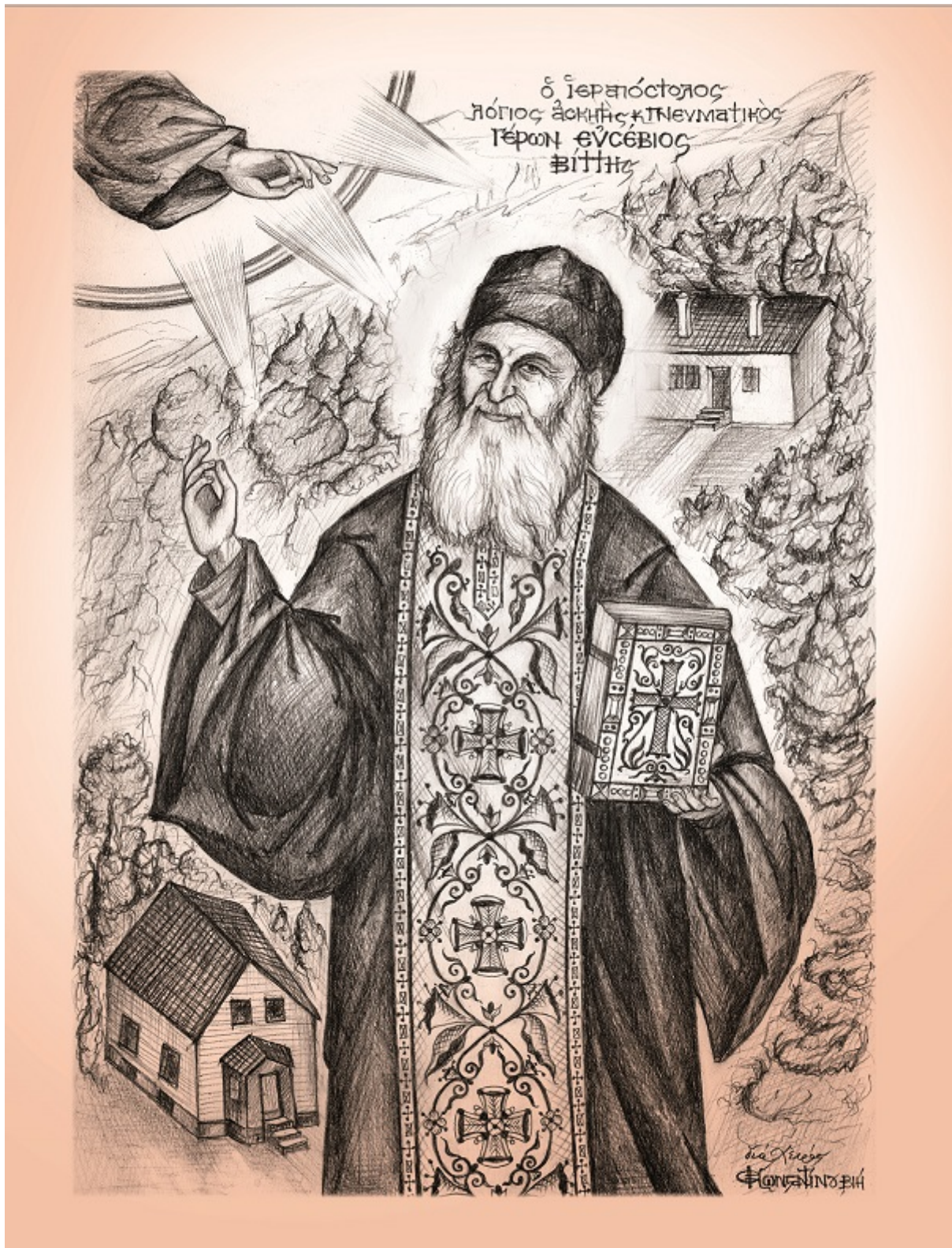

4 Νοεμβρίου 2018

**Πατερούλης του ουρανού: Γέροντος Ευσεβίου
Βίττη Μνήμη (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας,
Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων
Εκκλησίας)**

[/ Πεμπτουσία](#)

Γέροντος Ευσεβίου Βίττη Μνήμη (+4 Νοεμβρίου)

Μια εμπερίστατη νέα, η Β. αναπαυόταν πνευματικά στον Γέροντα και δεχόταν το προίον όχι μόνο των προσευχών του, αλλά και της υλικής του στηρίξεως. Ο Γέροντας γνώριζε το δυφές της ανθρωπίνης φύσεως και δεν έμενε σε ευχολόγια. Δεν έλεγε:

-Υπάγε και εγώ θα προσεύχομαι για σένα.

Τι να την κάνει κανείς μόνο την ευχή, όταν το στομάχι διαμαρτύρεται; Ο Γέροντας όχι μόνο πονούσε για τους ενδεείς, τους εμπερίστατους αδελφούς μας, αλλά μεριμνούσε και για την ικανοποίηση των υλικών τους αναγκών. Ήταν πραγματικός πατέρας.

Την Β. πολλές φορές την είχε ευεργετήσει και αυτή ένοιωθε τον Γέροντα όχι μόνο πνευματικό πατέρα, αλλά και τροφέα και ανακουφιστή και αρωγό στις καθημερινές απαιτήσεις της ζωής.

Ήλθε η ευλογημένη στιγμή κατά την οποία ο Κύριος του ουρανού και της γης κάλεσε τον Γέροντα Ευσέβιο για να τον κάνει ουρανοπολίτη, να του χαρίσει την

ατελεύτητη μακαριότητα. Μετά την οσιακή του κοίμηση η κ. Β. βρέθηκε σε δεινή θέση. Ποιος τώρα θα της κάλυπτε τα έξοδα; Ποιος θα την βοηθούσε;

Απελπισμένη σήκωσε τα μάτια στον ουρανό και ψέλλισε:

-Πατερούλη του ουρανού, τι θα απογίνω τώρα;

Η έκπληξη ήλθε από τον ουρανό. Το επόμενο πρωί βρίσκει κάτω από την εξώπορτα του σπιτιού της έναν φάκελλο. Είχε όνομα: «π. Ευσέβιος». Το άνοιξε βιαστικά και έμεινε άφωνη. Ο «Πατερούλης του ουρανού» είχε μεριμνήσει για τις ανάγκες της. Θαυμαστό; Ναι. Γράμμα από τον ουρανό με χρηματικό ποσό ικανό να της λύσει τα τρέχοντα οικονομικά προβλήματα και όχι μόνον.